

Патријарашка Литургија у храму Светог Георгија у Клирвотеру



Његова Светост Патријарх српски г. Иринеј служио је 29. фебруара 2020. године свету архијерејску Литургију у храму Светог великомученика Георгија у Клирвотеру на Флориди.

Саслуживали су Преосвећена господа Епископи источноамерички Иринеј, новогрчаничко-средњезападноамерички Лонгин, ка-над-ски Митрофан, шумадијски Јован, западноамерички Максимом и буеносајрески и централно-јужноамерички Кирило уз велики број свештеника из свих епархија Српске Православне Цркве у Северној, Средњој и Јужној Америци.

На крају свете Литургије сабраном народу се обратио домаћин, епископ Иринеј:

-Ваша Светости, најмилији и најдражији оче и наследниче пута светосавског, вођо наша кроз овај свет и кроз овај живот који нас води у Царство небеско, добро сте нам дошло још једном од свег срца заједно са вашом делегацијом и свом браћом архијерејима који су се сабрали на данашњи дан. Свом свештенству и народу Божјем кажите коју реч утехе реч јер су дошли овде гладни и жедни Вашег цењеног и светог присуства. Поучите их да се одустане од писанија, од зловних дела и злих намера, да живимо сви у слози, Свети Сава нека нам буде у помоћи.

Ваша Светости, дајте нам ону жељену кап јединства Христове свете Цркве као што сте нам то доделили на данашњи дан кроз свето причешће из светог путира. Јер данас причешћујући се из једне чаше и од једнога хлеба, показали смо и доказали да смо ми заиста следбеници нашега оца Саве, првог Архиепископа српског и просветитеља, а ви као његов достојни наследник и наследник великог првог српског патријарха Јоаникија, дошли сте овде, као свој међу својима, да нас поучите, да нас чврсто држите за руку и да нас водите кроз тај светосавски свет и кроз ову таму ка светлости Христовог васкрсења и Његовог Царства небеског.

Јавни и јасни доказ, Ваша Светости, да смо ми сви без изузетка жељни тог јединства јесте ово данашње сабрање. Видимо се како су се испуниле речи Светог Игњатија и других светих отаца који су рекли када се свештенство и ђаконство и народ Божји сабере око свог архипастира ту је пуноћа Цркве свете. И заиста ово је пуноћа наше Цркве овде у Северној, Средњој и Јужној Америци. Благословите нас, поучите нас, помилујте нас, узмите нас за наше испружене руке и водите нас са светиљком вашом, светиљком коју је упалио Свети Сава и која се никада неће угасити. Амин! Боже дај!

Још једном и од свег срца: живели и добро нам дошли, најсветији Владико, најсветији архипастире, најсветији оче, амин! Боже дај, реците сви од свег срца: Живели Свјатјејши!.

Затим присутнима се обратио Његова Светост Патријарх српски г. Иринеј:

-Ваше драго Преосвештенство, много хвала на речима, верујем, из срца и душе искрене. Нека Господ чује ваше речи и нека благослови вас и сав овај благочестиви и христољубиви народ Божји. Браћо архијереји, часни оци, браћо и сестре! Хвала Господу на овом великом дару. Хвала Господу што нас је удостојио, мене посебно, да данас одслужимо свету Литургију у овом дивном храму заједно са вама који сте део народа нашега иако сте далеко од

своје матице и својих духовних корена, али сте ви у срцу свете Српске Православне Цркве, нераздвојени од другог народа који живе у својој отаџбини. Ви сте деца Цркве Христове, деца Цркве Светосавске, и ма где били и ма где се налазили ви сте у молитвама наше свете Православне Цркве.

Силом прилика многи су се нашли далеко од своје отаџбине, али по речи Божјој – свугде је земља Божја. Ви сте тако овде, али у срцу наше свете Цркве све нас води Господ и наш равноапостол наш просветитељ и учитељ Свети Сава који нас је за свагда привео Христу Господу нашем и учинио нас народом Божјим и народом Христовим. Благо свима нама који се налазимо под благодатном заштитом Божјом и наших светих угодника. Сви смо ми деца Христова и чланови једине Свете Саборне Апостолске Цркве, а Црква је један духовни брод који нас води тихом и мирном пристаништу. И док год смо ми на броду, чији је бродар сам Исус Христос, не треба да мислимо много о свему, него да своје мисли и своје потребе и све своје невоље поверимо Ономе који их може решити на добро и у нашу корист.

Ми данас живимо, браћо и сестре, у времену и у свету који има много путева и много стаза, али само је један пут прави и истинити – то је Христов пут, браћо и сестре. Није се нико други усудио да каже: Ја сам пут, истина и живот, осим Господа, Спаситеља нашег Исуса Христа. Христос нас све позива да следимо Његов свети пут. Тај Христов пут осмишљава и даје смисао нашем животу овде на земљи и он нас води правом и истинском животу нашем, нашој правој домовини. Док смо на том путу знајмо да смо на путу истине. Црква наша је тело Христово, а ми смо чланови тога тела. И дужни смо да чујемо шта нам Господ поручује. И то што чујемо преко Цркве своје, да то претворимо у свој живот и своје духовно живљење. Данас многи проповедају неке своје истине али то су истине људске а не Божје истине. Христос је открио своју мисију у светом Јеванђељу и преко своје Цркве. То је права истина живота нашега и зато, браћо и сестре, будимо верни Цркви својој и вери својој иако често и страдамо у овој животу ради те истине, Господ ће наградити за тај труд што смо остали верни Његовој истини и Његовој цркви.

У свом поздравном говору, Владика помену да нам је потребно јединство: јединство у вери, јединство у Цркви, јединство у хришћанском животу. Ми смо као народ по броју мали и да бисмо опстали у овом свету који у злу лежи морамо бити у добру а не у оном другом – само у добру и у истини коју нам је Бог открио. Та истина никога није преварила нити га одвела на неки пут који нам није користан. Зато будимо поносни и радосни што смо чланови једне Христове Цркве. Никада не заборавимо шта је Господ за нас учинио. Открио

нам тајну истине о Богу, открио тајну нас самих и нашега живота, а највећа тајна јесте истина о Богу. Те истине треба да се држимо, браћо и сестре, и знајмо да смо на правом и истинитом путу Божјем.

Ви свакако пратите шта се дешава сада у нашој отаџбини као и у читавоме свету. Нажалост, дошло је време да су многи устали против Христове истине и они чине оно што није ни Богу ни нама мило. Али да знамо да је Бог изнад свих нас и да ће сви они који су верни богу и Његовој истини остварити оно што је смисао живота. Пред собом имамо из наше историје велике личности, дивне примере које треба да прихватамо и следујемо и у нашем животу. Вас који сте овде молим да сачувате оно што сте примили од ваших родитеља и предака, а то је вера наша православна и наслеђе које смо добили кроз ту веру. Потрудите се да оправдамо своје име хришћанско. То је велико име када се називате именом Христовим. То име оправдајмо својим светим животом. Будите верни Христовој Цркви и јединству у тој Цркви. Т је воља Божја а воља Божја је светиња за нас.

Благодарим Господу још једном што ми је указао прилику да се заједно са вама Господу помолим и да вам пренесем благослов, жеље и поздраве наше свете Цркве у отаџбини и нашега народа. Никада не заборавите да сте део тога народа. Ма где живели ми смо у јединству духовном. Нека Господ благослови вас, ваше породице и вашу децу, да буду достојни Христовог и имена светосавског. Чувајте своје дивне обичаје, чувајте крсну славу, чиме се разликујемо од других православних хришћана, али по речима Светог апостола Павла, сваки наш дом је мала православна црква. Када славимо славу и кад икону имамо и пред иконом кандило прислужено – ми смо Црква Христова и Господ обитава како у нама тако у нашим домовима.

Помолите се Господу за наш народ у Црној Гори. Ја сам једно време живео и радио у Црној Гори и знам каква је Црна Гора била у том времену. Цркве нису само биле празне него су биле претворене у штале за овце, козе и друге животиње. Богу хвала, данас је друго стање и друге прилике. Та вера која је била потиснута у њиховом животу сада се разбудила и распалила у души народа црногорског. И оно што каже велики Његош: Удар нађе искру у камену. Тако да је засветлила душа црногорског народа који данас брани своје светиње. И молимо се Господу и надамо се Господу да ће их одбранити.

Не заборавите наше свето Косово и Метохију, нашу свету земљу, нашу Палестину и наш Јерусалим. Све што је велико и вредно тамо је поникло. Данас моћници и моћне силе овог света желе да то отму од нас. И оно што је најтрагичније, траже да им сами то поклонимо. А који паметни човек то може

да учини? Да поклонимо себе, да будемо робови других? Ја се надам у Светог краља Стефана Дечанског, који почива у свом манастиру у Дечанима, у оне многе саркофаге патријараха и архиепископа српских у Пећкој Патријаршији и преко хиљаду светиња које су остале и поред многих рушења, паљења и страдања њихових, да ће Косово бити сачувано. Али, помолимо се и ми Господу и светима из рода нашега и светима из рода хришћанскога да очувамо наше светиње на Косову и Метохији.

Нека вас све Господ благослови својим благословом. Дозволите ми на крају да кажем: Ми вас очекујемо у Србији и српским земљама! Очекујемо да се вратите тамо одакле сте дошли. То је молба целог српског народа и народа српских земаља. Да поновим речи које сам рекао јуче: Где је зрно клицу заметнуло нека ту и плод цвета. Живели и благословени били ви и ваше породице и деца.

Патријарх српски г. Иринеј је честитао Епископу новограчаничко-средњезападноамеричком г. Лонгину јубилеје – 45 година од монашења и 35 година владичанства:

-Нашем драгом владици Лонгину, кога због његове особине и његове мирноће коју носи у себи сви волимо, поводом 45 година од монашења и 35 година од кад је постао архијереј уз знак захвалности од свих архијереја који су овде присутни дарујемо му икону Мајке Божје са жељом да му Господ подари дуг живот на радост Цркве Христове и народа нашега, а посебно народа његове епархије. Аксиос!

Патријарх српски г. Иринеј даривао је епископа Лонгина сребрном панагијом.

Протођакон Дамјан Божић